

Az evangélium szolgálatában...

Köszöntés: „...kegyelem nektek és békesség. Hálát adunk Istennek mindenkor mindnyájatokért, amikor megemlékezünk rólatok imádságainkban, mert szüntelenül emlegetjük a mi Istenünk és Atyánk színe előtt hitből eredő munkátokat, szeretetből jövő fáradozásotokat és a mi Urunk Jézus Krisztusba vetett reménységetek állhatatosságát; mivel tudjuk, Istentől szeretett testvéreink, hogy választottak vagytok. Mert a mi evangéliumunk nemcsak szavakban jutott el hozzátok, hanem erővel, Szentlélekkel és teljes bizonyossággal is (IThessz 1,1c-5).” Ámen.

Gyülekező ének: 345. dicséret: „Ím, nagy Isten most előtted, ...”

Fennálló ének: 294. dicséret 1. verse: „Jézus, vigasságom!”

Fő ének: 294. dicséret 2-3. versei: „Jézus, Menedékem!”

Előfohász: „Utaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem! Vezess hűségesen, és taníts engem, mert te vagy szabadító Istenem, mindig benned reménykedem. Gondolj, Uram, irgalmadra és kegyelmedre, melyek öröktől fogva vannak (Zsolt 25,4-6).” Ámen.

Lekció: Márk evangéliuma 14. rész 3-9. versei: *„Amikor Betániában a leprás Simon házában volt, és asztalhoz telepedett, odament egy asszony, akinél valódi és drága nárdusolaj volt egy alabástromtartóban, és az alabástromtartót feltörve, ráöntötte az olajat Jézus fejére. Némelyek pedig maguk között bosszankodtak: Mire való az olajnak ez a pazarlása? Hiszen el lehetett volna adni ezt az olajat több mint háromszáz dénárért, és a pénzt szétosztani a szegényeknek. És korholták az asszonyt, de Jézus ezt mondta: Hagyjátok őt! Miért bántjátok? Hiszen jót tett velem. Mert a szegények mindig veletek lesznek, és amikor csak akartok, jót tehettek velük, én azonban nem leszek mindig veletek. Azt tette, ami tőle telt: előre megkenste a testemet a temetésemre. Bizony mondom nektek, hogy bárhol hirdetik majd az evangéliumot az egész világon, amit ez az asszony tett, azt is elmondják majd az ő emlékezetére.”*

Előima

Mennyei Atyánk a mi Urunk, Jézus Krisztus nevében! Minden okuk megvan, hogy teljes szívünkben dicsérjünk Téged, hiszen a legnagyobb ajándékkal ajándékoztál meg minket – a megváltással és azzal a szeretettel, amely megőriz minket az örök életre a mi Urunk, Jézus Krisztus által. Hálánkat elsősorban Neked szeretnénk kifejezni azzal, hogy szívünket lángoló hálaáldozatként kínáljuk fel Neked. Még ha úgy is érezzük, hogy ez tőlünk csekély értékű

ajándék, köszönjük, hogy mégis szeretettel elfogadod, és nagy kincsként látod benne. Igen, magunkat hozzuk Neked – bűnösöket –, amit Te Krisztusért a legszebb istentiszteletként fogadsz el. Köszönjük, hogy lehetőséget adsz arra, hogy kifejezzük hálánkat Feléd azáltal is, hogy újra és újra olyan embereket állítasz az utunkba, akiknek segítségre van szükségük, és akik felé visszafizethetjük a nagy adósság egy részét, amivel Téged tartozunk. Adj nekünk érzékeny szívet, hogy lássuk a lehetőségeket, és tegyük meg, ami tőlünk telik. Így járuljunk hozzá a Te országod építéséhez ezen a világon. Adj nekünk élő és szeretetteljes ígét, az evangélium örömhírét, amely segít ebben a bőjti időszakban mindent átrendezni, átalakítani, elengedni és Rád bízni, mert csak Neked jár dicsőség most és mindörökké. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 165. dicséret 6. verse: „Jöjj és lakozz bennem...”

Textus: Márk evangéliuma 14. rész 9. verse: *„Bizony mondom nektek, hogy bárhol hirdetik majd az evangéliumot az egész világon, amit ez az asszony tett, azt is elmondják majd az ő emlékezetére.”*

**Istennek örökérvényű Igéjével élő közösség,
az Úr Jézus Krisztusban szeretett testvéreim!**

Jézus Betániában van a leprás Simon házában. Az Úr asztalhoz telepedett. A befogadás megtörtént. A lábmosás után van. A közösség, ez az asztalközösség is a bűnbocsátó kegyelem jele. És ekkor egy névtelen asszony lép be. Nem tudjuk, honnan jött. Nem tudjuk, milyen múltja van vagy épp mi áll mögötte. Nem tudjuk, hogyan és mikor találkozott Jézussal. De tudjuk, hogy alabástrom edény van a kezében, benne valódi, drága nárdusolaj. Megáll Jézus előtt. Összetöri az edényt. Nem cseppent. Nem méricskél. Az egészet Jézus fejére önti. Illatos áldozat ez. Jelképes cselekedet – maga Jézus mondja: *„Előre megkenete testemet a temetésre.”* Egy belsőből fakadó hitvallás ez. Mi ez a tett? Hála? Hűség? Rajongás? A megváltottság öröme? Talán mind együtt. Az igazán meglepő tettek mindig belülről fakadnak. Nem néz szét, csak cselekszik. Megszületett ez a tett. Ez az asszony nem a figyelemfelkeltés miatt cselekszik. Nem önmagát akarja láttatni. Hanem Krisztust vallja meg. Hanem Jézust teszi Királlyá tetteivel. Ez a megkenetés személyes hitvallás. Ez a megkenetés áldott hálaérzet. Ez a

megkenetés szívbéli bizalom. Összetörte az edényt – ahogyan talán ő maga is össze volt törve – úgy ad hálát rendezett életéért Jézusnak. Semmit sem tartott meg. Mert aki felismeri, hogy Jézus a Messiás, az már nem számolgat. „Böjtölhetnek-e a tanítványok, amíg velük van a Vőlegény?” (ld. Mk 2,19) – kérdezte egyszer Jézus. Az Ő jelenléte nem gyász, hanem öröm. Az Ő jelenléte nem hiány, hanem beteljesedés. Ez az asszony megérti, amiről Pál apostol tesz bizonyosságot: „Jézus Úr az Atya Isten dicsőségére.” (Fil 2,11) De a **morgolódók és a számolgotók böjtje más**. Vannak, akik háborognak. Drága volt az olaj. El lehetett volna adni. A szegényeknek adni. Egy részről józan érvek ezek. A másik oldalról szociális érzékenység állhat mögötte. Gazdasági racionalitás határozza meg őket. Valaki az értékre hivatkozik. Valaki a munkabérre. Valaki a szegényekre. Valaki Jézusra. És Jézus válasza nem a szegények ellen szól, hanem csak megerősíti, igen, mindenkinek igaza van, de... Hiszen azt mondja: „Szegények mindig lesznek veletek.” Helyes, lesz dolgok velük. Innen, az asztaltól felállva cselekedhettek. Innen, a templomból kilépve szolgálhattok. De most rólam van szó. Milyen különös: a vacsoravendégek nem figyelnek arra, amit Jézus mond. A nő áll a középpontban, miközben Jézus a saját temetéséről beszél. Akit királlyá akarnak tenni, arról most azt halljuk: temetésére készül. Ez az evangélium mélysége. Krisztus meghal bűneinkért. Egy névtelen asszony szolgálata Jézus felé egyszerre Jézus szolgálatát állítja a középpontba. Ő az, Aki meghal. Ő Az, Aki odaadja önmagát mindenkiért. Ő az igazi illatáldozat Isten előtt. És mégis: az asszony tette beleíródik az evangéliumba. Ma is hány névtelen szolgál szerte a világban! Kórházban. Idősek otthonában. Otthoni családi gondozásban. Mentőmisszióban. Hajléktalanok között. Csendes és láthatatlan hűségben. Nincs nevük, de tettek állnak mögöttük. Ők Krisztus halálának gyümölcséből élnek és szolgálnak. Részesei Krisztus felkenetésének. Őket Jézus Krisztus vonzotta, mert Ő felemeltetett. Társai annak a Krisztusnak a szolgálatában, Aki meghalt és feltámadt. Ő pedig „azért halt meg, hogy akik

élnék, ne önmagukért éljenek.” (IIKor 5,15) Mit tett ez az asszony? Elfogadta Krisztust. Felismerte, hogy Jézus a Messiás. És ezt nem szavakkal, gondolatokkal, hanem odaadással vallotta meg. Oda mert állni a közösség elé, amely Jézust ünnepelte.

Illatozik-e így a mi életünk? Simon házában nem étel- és italáldozat történt, hanem illatáldozat. Egy élet odaadása. A kérdés ma is ez: Illatozik-e az életünk? Érezhető-e rajtunk a Krisztus iránti hála. Hogyan tekintünk mások szolgálatára ebben a böjti időben? Irigyen? Kritikus szemmel? Vagy örömmel? Nem vagyunk egyformák a szolgálatban. Valaki csendben ad. Valaki szervez. Valaki gondoz. Valaki tanít. Valaki imádkozik. De a lényeg nem a forma. A lényeg az irány. Isten irányába való szolgálat. Jézus nem dicséri a látványosságot. Nem luxust támogat. Nem kivételez. Egyszerűen aláhúzza: az evangélium lényege az önátadó szeretet. Aki megajándékozott bűnbocsátó kegyelemmel, életet nyert és abból az új életből mindent visszaad. Hogyan teszsz bizonyosságot Jézus Krisztusról, a Megváltóról ebben a böjti időszakban? Nem feltétlenül nagy szavakkal. Hanem átadott szívvel. Nem számolgatva. Nem visszatartva. Hanem illatos áldozatként. Mert az ember szeretetre van teremtve. Az első szeretetet ne elhagyjuk, hanem megéljük. És amikor szeretetből válaszol az Ő szeretetére, akkor találja meg igazán önmagát. Isten megszólít. A kérdés mindig az: hogyan válaszolunk rá? Isten szeretet (ld. IJn 4,16) – és ezt Fiában jelentette ki. Jézus Krisztusban láthatóvá lett az, amire az ember teremtett: az önátadó, hűséges, áldozatos szeretet. Az ember tehát szeretetre van teremtve. Valaki ezt tudja. Valaki elfelejti.

Hogyan intézed dolgaidat? Mit tett ez az asszony? Felnyitotta az asztalnál ülők szemét, hogy Jézus a Messiás. Az evangélium hirdetője. A bensőséges és lelki böjt teljes megélője. Az élet szószólója. A világosságra mutató jel. Illatos áldozata szolgálat. Illatos olaja nem figyelemfelkeltés, hanem hálás szeretet jele.

Illatozik az életed böjtölésed közben? Éld meg a valódi böjtöt, amiről Jézus beszél: *„Amikor pedig böjtöltök, ne nézzetek komoran, mint a képmutatók, akik*

eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek böjtölésüket. Bizony mondom nektek: megkapták jutalmukat. Te pedig, ha böjtölsz, kend meg a fejedet, és mosd meg az arcodat, hogy böjtölésedet ne az emberek lássák, hanem Atyád, aki rejtve van; a te Atyád pedig, aki látja, ami titokban történik, megjutalmaz téged.” (Mt 6,16-18)

Étel- és italáldozat helyett Simon házában illatáldozat egy névtelen asszony személyében. Ez az Istennek tetsző böjt. (ld. Ézs 58) Kinek a böjtje Jézus által aláhúzott? Jézus nem védelmez, csak aláhúzza, hogy az evangéliumot hogyan kell hirdetni. Hogyan teszünk bizonyosságot Jézus Krisztusról, a Megváltóról? Ámen.

Utóima

Mennyei Atyánk, köszönjük Neked az élő és ható Igét, amelyet hallottunk. Köszönjük Neked a névtelen nő példáját, aki számolás nélkül, visszatartás nélkül, teljes szívével hozott illatos áldozatot Jézusnak. Köszönjük Neked Jézus Krisztust, aki értünk adta magát, aki meghalt bűneinkért, és feltámadt a halottak közül, hogy ne magunknak éljünk, hanem Neki. Uram, taníts minket olyan szeretetre, amely nem kérkedik, hanem átadja magát. Szabadíts meg minket a morgolódástól, az irigységtől és a hideg számításoktól. Add, hogy böjtünk ne csak külső szokás legyen, hanem csendes, őszinte visszatérés Hozzád. Add, hogy életünk hálával illatozzon. Hogy érezhető legyen rajtunk, hogy Krisztuséi vagyunk. Hogy alázatosan tudjunk szolgálni – akár csendben, akár láthatóan – mindig tekintetünket Rád irányítva. Segíts, hogy újra felfedezzük az első és igazi szeretetet. Adj nekünk bátorságot, hogy mindent Neked átadhassunk – örömeinket, megtört részeinket, múltunkat, jelenünket és jövőnket. Legyen életünk illatos áldozat a Te dicsőségedre. Kérünk Téged, Szentlélek, formáld át szívünket, hogy ebben a böjti időben növekedjünk a bizalomban, a bűnbánatban és a megváltás örömében. Legyen bennünk és általunk dicsőítve Jézus Krisztus, a mi Urunk és Megváltónk. Ámen.

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Megismertette magát az Úr... [...] Nem marad örökre elfelejtve a szegény, nemvész el végleg az elesettek reménye (Zsolt 9,17a.19).”

Áldás: „Végezetül, testvéreim, örüljétek, épüljétek, buzdítsátok egymást, jussatok egy értelemre, éljétek békességben, és a szeretet és békesség Istene veletek lesz (IIKor 13,11).” Ámen.

Záró ének: 32. zsoltár 1.4- versei: „Ó, mely boldog az oly ember életében...”

793. dicséret

1. Áldott légy, mert megváltottál, / Áldott légy, mert meggyógyítál.
Áldott légy a bocsánatért, / Gazdag, örök, új életért!
2. Áldott légy, hogy szerethetlek, / Megváltómnak nevezhetlek,
Áldott légy, hogy megnyílt az ég, / Hogy enyém vagy, s én a tiéd!
3. Áldott légy, hogy eljössz újra, / Hogy angyalok kürtöt fújva
Zengik a te dicsőséged, / S színről színre látlak téged!

szöveg: S. Sykes | fordítás: Vargha T. | dallam: Draskóczy L.

794. dicséret

1. Jézus, te égi, szép, tündöklő fényű név,
Legszentebb énnekem e föld ölén!
Benned van irgalom, erőd magasztalom,
Terólad zeng dalom, ragyogj felém!
2. Az élet száz veszély, én lelkem, mégse félj,
Míg ő hord karjain, hű Mestered!
Elhagynak emberek, mit árt, ha ő veled,
Töröld le könnyedet: Jézus szeret!
3. Akaratod nekem mutasd meg szüntelen,
Ne rejtse el, Mesterem, tetszésedet!
Vezérelj így magad, mutasd meg utadat,
Idegen tájakon jár gyermeked.
4. Tisztíts meg teljesen, szentelj meg, hadd legyen
Fényedből fénysugár az életem,
Míg a homályon át a lelkem otthonát,
Világosságodat elérhetem!

szöveg: O. Th. Moe, 1904 | fordítás: Túrmezei E. | dallam: C. V. Sørbye, 1910